

รธน. มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๗

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง กำหนดกรอบระยะเวลาให้หน่วยงานของรัฐต้องเริ่มดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน เพื่อคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลควบคู่ไปกับประโยชน์สาธารณะอย่างพอสมควรแก่เหตุ และวรรคสองกำหนดให้การสร้างทาง ทางรถไฟ คลอง หรือกิจการสาธารณประโยชน์อื่นที่ต้องใช้ที่ดิน เป็นระยะทางยาวเกินสิบกิโลเมตร หากมีการเริ่มดำเนินการโครงการในส่วนหนึ่งส่วนใดแล้ว ให้ถือว่า ได้เริ่มดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนตลอดเส้นทางแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะพิเศษ ของโครงการก่อสร้างที่อาจจะไม่สามารถดำเนินการพร้อมกันหมดได้ในระยะเวลาที่จำกัด โดยให้ศาลมีอำนาจ ตรวจสอบใช้ดุลพินิจได้ตามข้อเท็จจริงที่อาจแตกต่างกันไปในแต่ละกรณี หากไม่เริ่มดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนภายในระยะเวลาตามมาตรา ๕๑ หรือเหลือจากการใช้ประโยชน์ เจ้าของเดิมหรือทายาทย่อมมีสิทธิขอคืนที่ดินภายในระยะเวลาตามมาตรา ๕๓ สำหรับมาตรา ๕๔ กำหนด อัตราดอกเบี้ยของเงินค่าทดแทนที่เจ้าของเดิมหรือทายาทจะต้องจ่ายคืนให้รัฐเป็นไปตามหลักกฎหมายทั่วไป และเป็นอัตราที่พอสมควรแก่เหตุ ส่วนบทเฉพาะกาล มาตรา ๖๗ เป็นไปเพื่อคุ้มครองและรับรองสิทธิ ของเจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนซึ่งเคยมีสิทธิอยู่แล้ว มิใช่เป็นการรอนสิทธิหรือให้กฎหมายมีผลย้อนหลัง เป็นโทษต่อบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๓๗

ย่อโดย นายกล้า สมุทวนิช
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวพรพินี ปลุกเจริญ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔

นางสาวณิชากา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี